Guimerà, el conservadurisme i les reines de la Floresta

L'any 1895 Àngel Guimerà va ser escollit president de l'Ateneu Barcelonès, una entitat de referència de la cultura catalana. Com a president va fer el seu discurs inaugural en llengua catalana. Fins aquí tothom, i amb els ulls d'ara ho trobaríem normal. Ara bé, el fet d'utilitzar la llengua catalana va crear un escàndol al si de d'aquella societat cultural pel que significava de l'alteració d'una tradició que semblava que havia de ser intocable i com a protesta, molta gent va abandonar la sala.

En el mateix calaix, el de les coses i les tradicions intocables, trobem coses com ara la sacrosanta constitució espanyola, que semblava que no es podia modificar i ara la majoria de partits la volen modificar per raons diferents. I si remenem al fons del calaix encara trobarem l'escàndol que provocava en aquella societat quan veia com les dones decidien dur pantalons o decidien fumar en públic.

Aquest país nostre malauradament ha combregat i combrega d'un conservadurisme que amagat rere formes modernes emergeix de manera inequívoca davant de decisions com la de modificar una tradició com el reis mags d'orient amb la incorporació d'una figura femenina.

A la Floresta ja fa temps que aquesta proposta, la d'incorporar figures femenines, apareixia una vegada i una altra, fins que per pressions naturals, pròpies d'una comunitat viva, les veïnes i els veïns que organitzaven enguany la cavalcada van decidir fer el pas i incorporar reines magues al costat dels reis.

Com qualsevol canvi que qüestiona valors aparentment intocables, com són els valors pratriarcals, la comunitat on això es produeix es veu sacsejada i afloreix aquell debat tan necessari i propi d'una societat viva sobre el significat i els valors de les tradicions. Hi ha canvis que han vingut per quedar-se, trigaran més o menys, però acabaran arrelant perquè com deia el filòsof grec Heràclit: 'Res no és, tot es mou!'.

El que posa de manifest tot aquest debat és com emergeix amb menyspreu el conservadurisme social especialment encarnat en algunes formacions polítiques acostumades a postular què és el que toca i està bé, i què és el que no toca i no està bé.

Amb un argument basat en el fet que els infants no poden entendre que hi hagi reines magues d'orient s'intenta justificar allò que alguns adults són incapaços d'entendre: les tradicions no són intocables. Com no era intocable la tradició que feia que la llengua de l'Ateneu Barcelonès no podia ser la catalana ni que les dones no podien dur pantalons...

RAMON PIQUÉ és regidor de la CUP-PC i president del consell de barri de la Floresta

Noticia disponible a https://www.cugat.cat/diari/opinio/125245.html

Copyright 2024 Cugat.cat